

Sygn. akt VIII Gz 54/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Agnieszka Górską

SO Patrycja Baranowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. B. i W. B.

przeciwko K (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie zawarte w punkcie II wyroku z dnia 22 grudnia 2014 roku, sygn. akt X GC 1352/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 150,00 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punkcie II wyroku z dnia 22 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy wobec oddalenia powództwa w całości zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanej spółki koszty procesu w kwocie 4 817,00 złotych. Wyjaśniając podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sąd Rejonowy powołał art. 98 § 1 k.p.c. Stwierdził, że ponieważ powództwo zostało oddalone, pozwanej jako stronie wygrywającej przysługuje zwrot całości kosztów procesu. Koszty procesu powódki zamknęły się kwotą 4 817 złotych, na którą składa się kwota 4 800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego. Sąd Rejonowy wziął pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy zastępcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia wedle § 2 ust. 1 rozporządzenia. W ocenie Sądu Rejonowego skomplikowany charakter niniejszej sprawy, w tym obszerny materiał dowodowy wymagał większego nakładu pracy pełnomocnika, jednak nie uzasadniał przyznania 3 – krotności stawki minimalnej. W ocenie Sądu wynagrodzenie ustalone na poziomie 4 800 złotych jest odpowiednie dla wymaganego nakładu pracy w niniejszej sprawie. Powodowie wnieśli zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie o kosztach procesu w części dotyczącej zasądzenia od powodów na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa radcowskiego ponad kwotę 2 400 złotych. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego rozstrzygnięcia poprzez uznanie, że skomplikowany charakter sprawy, w tym obszerny materiał dowodowy uzasadniają przyznanie pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4 800 złotych,

tj. w wysokości podwójnej stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, podczas gdy okoliczność ta nie wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Z uwagi na powyższe powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwoty 2 417 złotych tytułem kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu podniesiono, że niniejsza sprawa jest standardową sprawą o zapłatę odszkodowania z tytułu wyrządzonej szkody. Mając na uwadze istotę i zakres sporu, zdaniem powodów, nie sposób uznać, iż przedmiotowa sprawa należy do kategorii spraw skomplikowanych. Nie przesądza o tym też zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, nie jest on obszerny i obejmuje jedynie dwa tomy akt. Dalej powodowie podnieśli, że sprawa nie wymagała większego niż standardowy nakładu pracy pełnomocnika. Złożył on w toku sprawy jedno pismo procesowe tj. odpowiedź na pozew i nie składał wniosków w trybie art. 207 § 3 k.p.c. W sprawie odbyły się jedynie cztery rozprawy, a aktywność dowodowa pełnomocnika pozwanej nie odbiegała od standardowej. W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne. Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie w jakim dokonał oceny sprawy pod kątem przyznania pełnomocnikowi pozwanych wynagrodzenia w podwójnej stawce.

Kwestia zwrotu kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia postępowania została uregulowana w przepisach art. 98 i następnym k.p.c. Zgodnie z brzmieniem art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie tego pełnomocnika, określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe oraz koszt nakazania przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Koszty powyższe strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie (art. 98 § 1 k.p.c.). Art. 98 k.p.c. statuuje więc, w zakresie kosztów procesu zasadę odpowiedzialności za jego wynik. Sam fakt, że sprawę powodowie przegrali, co kwalifikuje ich jako stronę przegrywającą, obowiązana do zwrotu kosztów przeciwnikowi, nie był kwestionowany.

W przepisie art. 109 § 2 k.p.c. określone zostały kryteria, które sąd powinien brać pod uwagę rozstrzygając o wysokości kosztów procesu. Z treści tego przepisu wynika, że należy brać pod uwagę celowość i niezbędność kosztów z uwagi na charakter sprawy. Przy czym charakter sprawy obejmuje szeroki katalog okoliczności, do którego zaliczyć należy: wartość przedmiotu sporu, tryb rozpoznania sprawy, zakres materiału dowodowego, złożoną konfigurację podmiotową, ilość żądań podlegającą rozpoznaniu czy stopień skomplikowania pod względem prawnym (zob. M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, C.H. Beck, wyd. 2) a także przedmiot sporu, prostota lub złożoność stanu faktycznego, trudności dowodzenia lub ich brak, precedensowy charakter sprawy. Uszczegółowienie tych kryteriów stanowi treść art. 109 § 2 zd. 2 k.p.c. stanowiący, iż przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Powyższe unormowanie wiąże się z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002, Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Cytowane wyżej rozporządzenie określa stawki opłat tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego. Stosownie do § 2 ust. 1 cyt. Rozporządzenia sąd zasądza opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa procesowego, bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Zgodnie zaś z ust. 2 tego przepisu podstawę zasądzenia wymienionej opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu, która w niniejszej sprawie wynosi 2 400 złotych. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Komentowany przepis ustanawia zasadę przyznawania wynagrodzenia adwokatowi w stawce

minimalnej, określonej przepisami cytowanego rozporządzenia. Natomiast możliwość przyznania wynagrodzenia w stawce podwyższonej uzależniona jest od rodzaju i stopnia zawłości sprawy oraz niezbędnego nakładu pracy pełnomocnika. Za trafne należy uznać stanowisko Sądu Najwyższego, wedle którego, jeżeli przemawia za tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy oraz jego wkład w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, wówczas sąd może zasądzić opłatę wyższą, która nie może jednak przewyższyć sześciokrotnej stawki minimalnej ani wartości przedmiotu sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2010 r., III CZ 64/10, LEX nr 1223593).

W świetle powyższego, Sąd ustosunkowując się do wniosku strony o zasądzenie kosztów ponad stawkę minimalną, zobowiązany jest ocenić zawłość sprawy oraz wkład pracy reprezentującego stronę pełnomocnika.

Trafnie Sąd Rejonowy przyjął, że charakter sprawy i czynności dokonane przez adwokata w imieniu strony w toku niniejszego postępowania, uzasadniają przyznanie wynagrodzenia w podwójnej stawce. Wprawdzie sprawa nie ma charakteru nadzwyczaj skomplikowanego niemniej jednak nie można też przyjąć, że jest to sprawa prosta. Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi, iż jest ona wielowątkowa pod względem okoliczności spornych i zakresu twierdzeń podnoszonych przez powodów. Materia rozważanej sprawy na tle innych spraw o odszkodowanie, nie należy do najłatwiejszych, zaś sama ilość zgromadzonych w sprawie dowodów nie przesądza o stopniu skomplikowania sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego rozważana sprawa ma charakter na tle innych spraw o odszkodowanie ma charakter umiarkowanie skomplikowany.

Odnosząc się do kwestii nakładu pracy pełnomocnika w danej sprawie, przez pojęcie to rozumieć należy w szczególności ilość i obszerność złożonych w sprawie pism procesowych oraz udział w rozprawach i posiedzeniach sądu ale także pozasądową pomoc prawną udzieloną klientowi w związku ze sprawą (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 5 września 2006 r., II AKz 289/06, KZS 2007, z. 6, poz. 74). Nie ulega wątpliwości, że pełnomocnik pozwanej przeanalizował obszerny w swej treści pozew i przygotował oraz przedstawił obszerną i szczegółowo odnoszącą się do zarzutów w pozwie podniesionych odpowiedź na pozew. Nie bez znaczenia dla oceny wkładu pełnomocnika pozostaje fakt, iż brał on udział w czterech rozprawach, na których przesłuchano pięciu świadków oraz przeprowadzono dowód z przesłuchania strony.

Pełnomocnik powodów nie przedstawił przekonujących argumentów podważających stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie przyznanej stawki wynagrodzenia. Natomiast z całą pewnością nie można uznać, iż przyznana wysokość kosztów zastępstwa procesowego razi nadmiernym wygórowaniem, zwłaszcza gdy porównać ją z przedmiotem sporu i jego wartością, i gdy ocenia się ją na tle nakładu pracy pełnomocnika.

Reasumując, zarówno nakład pracy oraz charakter sporu uzasadniały przyznanie pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w podwyższonej stawce.

W tym stanie rzeczy stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). W związku z tym, że powodowie przegrali sprawę w postępowaniu zażaleniowym, zgodnie z przepisem art. 98 k.p.c. powinni zwrócić pozwanej koszty procesu, na które składa się koszt zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 150 zł ustalony na podstawie § 13 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002, Nr 163, poz. 1348 ze zm.).